



FS FASÁDNE
STÚDIO

RELIUS
COATINGS

PRINCE COLOR



LEOPOLDOV

2-3/2005



Náš novok az

Leto prinieslo rados celému nášmu farskému spolovstvu. Jeden z nás sa stal k azom: dôstojný pán Libor Marek. Poznáme ho ako tichého, nenápadného loveka. Rád sa stretával som svojimi rovesníkmi, športoval.

Po úspešnej maturite začal študovať teológiu. Ešte pred vstupom do k azského seminára v Bratislave bol ochotným pomocníkom k azom. Vždy sa snažil byť užitočný. Po začiatku dochádzal dokonca i štúdiom na Lateránsku univerzitu do Ríma. Roky rýchlo ubiehajú aj mladým. Zrazu prišlo oznámenie, že 2. júla 2005 v Dóme sv. Martina v Bratislave bude vysvätený za k azom. Skromný život, usilovnosť v štúdiu a veľké nadšenie pre dobro prinieslo ovocie.

Vkladaním rúk a konsekráciou modlit-



bou otca arcibiskupa prijal sviatosť k azstva. Na tejto radostnej udalosti sa zúčastnili mnohí veriaci z nášho mesta. Hoci v ten deň bolo zlé počasie, všetkých nás hrialo novok azské požehnanie a radosť. Ešte viac veriacich sa zúčastnilo na prvej svätej omši 5. júla v našom meste. Mnohí prišli z okolitých obcí. Kazateľom bol vdp. Ján Adamus, ktorý stál pri jeho rozhodnutiach, bol mu poradcom i k azom vo farnosti. Vo chvíľu povolania ešte predchádzala výzva samého Boha, ktorú zachytil a dokázal jej porozumieť. Potom už s jemu vlastnou skromnosťou vytrvalo kráča za svojím predsavzatím.



Želáme si, aby ruky, ktoré dávali novok azské požehnanie všade prinášali úspech, vieru, nádej a lásku. Lebo ten, kto sa odhodlá ísť apoštolskou cestou i napriek ľudským nedostatkom, vie, že je povinný hlásať, že Božia milosť je neobmedzená. Veľmi preto dáva Boh svet k azom, aby oni privádzali svet k Bohu.

Nech Matka Božia Kráľovná k azom usmeruje kroky nášho novok azom na jeho neľahkú, ale krásnu cestu k azstvu! Po akovaní patrí nášmu duchovnému otcovi vdp. Ondrejovi za prípravu a organizáciu celej slávnosti.

Hrnárová



Po návšteve prezidenta Gašparovi a Prezidentská knižnica príde na výber kníh do Leopoldova



Leopoldovský antikvariát už akoby sa stával prezidentskou kaviarňou. Po dvoch prezidentských návštevách Leopoldova pribudla vo štvrtok 12. mája tretia po Rudolfovi Schusterovi a Michalovi Kováči s manželkou navštívil obidva tu-

najšie antikvariáty Ing. Tibora uráka prezident Ivan Gašparovič spolu so šéfom svojho úradu akademikom Milanom iom a tla ovým hovorcóm Markom Trubom. Prezident prišiel na osobnú návštevu, a preto na u oficiálne nemali prístup ani médiá.

Hlú ik zvedavcov pri historickej budove železnej stanice sa v slne né popoludnie rozratal ve mi rýchlo, pretože polícia mala priestor pred antikvariátom po drobnohom. Nik však presne nevedel, o sa deje. Len prítomnosť primátora, viceprimátora a alších hostí dávala tuši, že mesto navštívi niekto dôležitý. Ke však o chvíľu dorazila kolóna s prezidentskou štandardou, bolo jasné, že Leopoldov znova navštívila hlava štátu.

Prezident vystúpil z auta ráznym krokom. Hostite Ing. Tibor urák mu predstavil svojich hostí, medzi ktorými nechýbal ani primátor Ladislav Piovar i. Prezident Gašparovič si pozdravy vymenil aj s u - mi, ktorí sa prizerali na oficiálne neavizovaný príchod hlavy štátu. Hoci pracovníci prezidentovho tímu oznámili, že prezident sa môže zdrža asi 20 minút, už po as návštevy antikvariátu U prednostu bolo jasné, že návšteva sa istotne pred ži. Túto as prehliadky absolvoval prezident Gašparovič iba so svojim hostite om. So záujmom si prezrel knižné aj obrazové bohatstvo urákovho odborného antikvariátu. Tu sa prezident nadlho zah adel na obraz Róberta Karabu Roky akania, na ktorom sú zobrazené dve záhadné ahianky.

V antikvariáte Europik, ktorý sa nachádza v sále bývalého železniarskeho kultúrneho domu, už to ko asu na pokojnú a ničím nerušenú prehliadku nebolo, pretože pána prezidenta tu už o akávali hostia Ing. Tibora uráka. Napriek tomu si prezident Gašparovič s akademikom i om počas krátkej prehliadky vymysleli na antikvariátnika malý fige. V jednej z políc si všimli knihu a svojho hostite a sa spýtali,

i takú a takú knihu má. A ože by to bolo za antikvariátnika, ktorý by sa nepostavil a s istým krokom nevykro il k jednej z mnohých políc a nesiahol rukou za požadovanou knižkou. Možno náhoda, možno nie, rezultát huncútskej skúšky však na prezidentskej tvári vzbudil uznanlivý úsmev. Nájs konkrétnu knihu medzi 160 tisíc exemplármi, to veru nie je žiaden špás.



Z množstva kníh zaujala prezidenta najmä biografia L. O. Rosu o bratislavskom Charliem. *"Schöne Náci, to bol vraj blázon, ale pravda je taká, že to bol ve mi slušný a úctivý lovek, ktorý pozdravil aj psa na ulici,"* utrúsi poznámku o starom Prešpurku pán prezident pri prezeraní si spomínanej biografie na balkóne Europiku.

Hlavu štátu prekvapila roz ahlos antikvariátov aj obrazárne. Do pamätnej knihy Tibora uráka tak pribudol alší prezidentský zápis: *"Obdivuhodná práca. Som rád, že som to videl."* Pracovníci prezidentskej kancelárie dokonca plá-

nujú služobnú cestu do Leopoldova, pretože doktoré hodnotné a vzácnejšie knihy tu chcú nakúpi do prezidentskej knižnice. A zdá sa, že prezident Ivan Gašparovič sa do nášho mesta ešte vráti. A pravdepodobne nie len na 45 minút a pravdepodobne aj s manželkou.

(text: -juh-, foto: Mária Morav íková)



Spomienka na 2. svetovú vojnu

s Annou Plecitou

Tento rok sme si pripomenuli 60. výročie oslobodenia Európy spod fašistického hynizmu. Najmä tí mladší si už ani nedokážu predstaviť hrôzu a strach, ktorú nacistická ideológia so sebou priniesla a vďaka ktorej násilne zomreli desiatky milióny ľudí a s nimi aj humanizmus. Nemými, predsa však výrečnými pamätníkmi tej hrôzy podnes sú nielen koncentračné tábory Auschwitz a Birkenau v poľskom Osvienime a na mnohých iných miestach, ale vari na každom kúsku európskej pôdy...

Krátko pred týmto výročím sme sa stretli s Annou Foltánovou Plecitou, ústrednou postavou Slovenského národného povstania, ktorá v rokoch 1987 a 1988 pracovala v tunajšej základnej škole. V svojej knižke si spomína na daktoré podobné smutné príbehy z rozhrania života a zbytočnej smrti. Spýtali sme sa však na jej veselšie spomienky na Slovenské národné povstanie.

-Keď som skončila meštiansku školu, nemohla som ísť študovať, a tak som nastúpila do Baovej školy práce. Keď sa začala vojna, v Baovaniach zrušili aj dievčenskú internát. Pravdou je, nech mi starý Ba odpuští, že sme ho tak troška okrádali. Ale nemyslím to doslova tak. Bola vojna, potravín nebolo, preto sa dali kúpiť len za lístky. Ja som v Baovej jedálni, v ktorej sa stravovalo asi päťsto zamestnancov, pracovala ako rozpisovateľka potravín a raz mi povedala moja kamarátka pokladníčka, aby som si vždy k objednávke pripísala zo dve kilá cukru. Hoci si ich budem musieť sama zaplatiť, ale dostanem sa takto k dávke navyše. A tak sme to aj istý čas robili. Cukor som posielala našim domov na myjavské kopanice s vierou, že si trochu prílepšia v týchto zlých vojnových časoch. Keď som po ňom prišla domov, tešila som sa, že naši cukor predali a ja si budem môcť kúpiť nové topánky. Mamička ma však svojou odpoveďou prekvapila. Vraj ja si ja myslím, že oni s cukrom kšeftujú. Aj tak mi nešlo do hlavy, o čo to kými kilami cukru spravili, a tak mi otec vysvetlil, že cukor dávajú partizánom do Pustej Vsi. Vtedy tam bolo asi 50 rozvediek. Nuž, keby som to vedela skôr, tak by som im veru do rodných kopaníc aj viac cukru posielala.

Domov som posielala aj partiové topánky. V horách sa partizánom znižovali rýchlo, a tak som v Baovaniach sledila po partiových, ktoré boli o tretinu lacnejšie, hoci na nich bol len malý kýč, väčšinou estetický kaz. Na Vianoce roku 1944 som už zostala domov. Naši ma už do Baovian nechceli pustiť, lebo aj partizáni, aj udi hovorili, že vojna sa blíži ku koncu a nikto nemohol tušiť, čo sa môže stať. Hne na Vianoce sme preto so súrodencami zašli navštevovať chudobné aj bohatšie rodiny na kopaniciach a pýtali sme od nich klobásky, slaninu alebo iné potraviny pre partizánov. Veľmi aj doma sme vtedy piekli o dobrých desiatkach chleba viac ako by nám bolo stať. Takto sme pomaly vykali koniec vojny doma. Boli sme však radi, že môžeme aspoň takýmto spôsobom pomôcť skončiť hroznú vojnu.

(maju, juh)



Amenmária, samé významné osobnosti Ladislav ažký v leopoldovskom antikvariáte

Oslava narodenín leopoldovského dôchodcu Tibora Uráka sa mnohým môže zdať nezaujímavá. Nadšený zberateľ starožitností je však medzi našincami dobre známy ako lovek, ktorý vie neraz prekvapiť. Možno sa o tom presvedčiť na leopoldovskej železničnej stanici, a túto skutočnosť môžu potvrdiť dokonca aj dvaja bývalí slovenskí prezidenti Rudolf Schuster a Michal Kováč. Hoci antikvariát veľa mi dobre poznám, nemyslela som si, že sa mi v tomto okrem týchto politikov ešte podarí stretnúť inú významnú osobnosť. Oslavy 65. narodenín majiteľa antikvariátu, pána Uráka, ma však presvedčili o opak. Medzi pozvanými sa totiž objavila ďalšia individualita našich dejín, najmä tých literárnych, Ladislav ažký.

Bush a Putin v Leopoldove

Niekoľko týždňov pred plánovanou návštevou zaujímavej prezidentskej dvojky zazvonil u nás doma telefón. Nadšenie, s akým mi pán Tibor Urák rozprával o jeho pláne, ako pozvať hlavy dvoch mocností do "mesta mreží" so štyrmi tisíckami obyvateľov, ma prekvapilo. Ostre ova i na budove leopoldovskej železničnej stanice boli to najmenej, čo si lovek pri takomto pláne len ažko dokáže predstaviť. Ale pán Urák je veľa aktívnejší, a tak keď zavolať druhýkrát, krátko po odchode Busha a Putina zo Slovenska, akala som, že bude chcieť zorganizovať v antikvariáte návštevu Tonyho Blaira. Pozvanie na oslavu jeho narodenín trochu schladilo moju predstavivosť. Napriek tomu som sa na druhý deň ponáhľala do Leopoldova, aby som neprišla neskoro. Vzala som si so sebou pre istotu aj diktafón. Vtedy som ešte nevedela, že nebude zbytočný.

Nenápadný spisovateľ

Keď vojdete do leopoldovského antikvariátu, o ktorom jeho majiteľ tvrdí, že je najväčší v strednej Európe, dýchnete na vás vzácna minulosť. Jej posolstvo je

však aj napriek mnohým rokom stále živé. Rovnako ako história v regáloch antikvariátu môžu pre dnešného loveka hodnotné aj skúsenosti a životná múdrosť.



O tom som sa mohla presvedčiť i z rozprávania spisovateľa Ladislava ažkého. Medzi takmer dvadsiatimi prevažne staršími návštevníkmi antikvariátu pôsobil pán ažký nenápadne. Keď som sa rozhládla po tmavej miestnosti, netrpezlivo hľadajúc tému na rozhovor s milým, ale asi o 40 rokov starším dôchodcom, žiadneho spisovateľa som si nevšimla. Možno som bola prílišmi zamestnaná nejakou úlohou. Pravdou však zostáva, že autor známeho románu Amenmária s podtitulom Samí dobrí vojaci pôsobí dojemom obyčajného loveka. Tento mýtus sa však rozplynie hneď po tom, ako za ne rozpráva.

ažký by nechcel byť autorom poslednej knihy na zemi

Po hodine pohovovania všakových zážitkov z druhej svetovej vojny som narazila na môjmu vekú hádam najbližšieho ústredníka osláv, leopoldovského primátora. "Vieš, že je tu Ladislav ažký?" spýtal sa ma. Zalovila som v pamäti. V mojom pozajdnom archíve, v hlave, som však našla žiadne vedomosti o významnom Leopoldovovi Ladislavovi ažkom. Až po chvíľku rozmýšľania mi napadlo, že pri všetkých hosťoch, ktorí doteraz prešli bránami antikvariátu, by to mohol byť známy slovenský spisovateľ. Moje dohady sa potvrdili, keď sa k staršiemu páňovi v pek



neskôr aj jadrom jeho literárnej tvorby. Ako nám však povedal, zaujalo ho na nej nie o iné ako zbrane a zabíjanie: "To, o som napísal v tomto románe, nemalo zmysel iba pre ma, ale aj pre iných. Zastával som sa tisícok slovenských vojakov. A moji hrdinovia vo vojne nevideli zmysel, ich cieľom bola láska." Vojnovú literatúru našiel Ladislav Ťažký aj v Leopoldove. Jeho najvýznamnejšie dielo *Amenmária* - sami dobrí vojaci, ktoré získalo osem literárnych ocenení, sa tu nestratilo ani medzi veľikánmi svetovej literatúry. Po úspechoch pán Ťažký dnes už s úsmevom spomína na najväšší postrach slovenských spisovateľov, kritika Alexandra Matušku, ktorého nazval *knieža om literatúry*. Práve tento obávaný kritik však Ťažkému uštedril pochvalu netradičným spôsobom: "V románe *Amenmária* Ladislav Ťažký zakukoval vojne pod sukne." A naozaj. Všetko, do čoho sa pán Ťažký pustí, prebáda zo všetkých strán. Inak to nebolo ani s antikvariátom v Leopoldove.

Kováč, Schuster, Dvořák... Ťažký

V obklopení kníh sa nedalo nerozprávať o literatúre. A o tej, ktorú ponúka leopoldovské starožitníctvo s antikvariátom, sa Ladislav Ťažký vyjadril pochvalne: "To, čo tu vidíme, je naozaj niečo neuveriteľné. Ja som takýto antikvariát ešte nevidel. Okrem toho, že je tu skutočne veľa kníh, našiel som tu aj kvalitu. Otázkou je, kedy to všetko číta." Pán Ťažký videl význam tejto zberne kníh aj v ekonomickej sfére. Školy by si pod ňou mohli za lacné peniaze vylepšiť knižnice nákupom práve v antikvariátoch. Podpisom v knihe návštevy sa aj tento spisovateľ zaradil do zoznamu významných osobností a keďže sa so svojimi skúsenosťami rád podelí aj s inými, prisľúbil primátorovi ešte jednu návštevu Leopoldova. Pozvanie na besedu do miestnej základnej školy neodmietol, a tak sa leopoldovské deti možno stretnú s pánom spisovateľom, o ktorom si doteraz pravdepodobne mohli prečítať iba v učebnici literatúry.

Ladislav Ťažký pri rozprávaní o svojich spisovateľských skúsenostiach zabránil aj do

období, keď jeho literatúra zostávala napísaná iba na papieroch v pracovni, kde sa veľmi stretával s múzami. Tvorby sa nevzdal ani po zákaze vydávania jeho diel. Životná múdrosť tohto muža dostala v atmosfére, typickej pre leopoldovský antikvariát ešte realističnejšie rozmery. Stoly, prepĺnené starožitnosťami, nekonečné police s knihami, každé miesto na stene zaplnené obrazmi a fotografiami. Ktosi by možno hovoril, že takýto obraz antikvariátu označil za nevkusný. V návštevníkoch knižného raja však vyvoláva pocit domova. S rovnakým pocitom odchádzal po niekoho kohodinovej návšteve antikvariátu v Leopoldove aj spisovateľ

Ladislav Ťažký. Na konci svojej návštevy sa pri pohľade na 120 000 exponátov starožitníctva zamyslel nad množstvom vytlačených jeho diel, ktoré boli vyradené z knižnice a zničené. Pán spisovateľ sa však dokázal vyrovnať aj s takouto potupou: "Nikdy sa nesmieme vzdávať," povedal. "Ak nestratíte nádej a vieru v to, že sa všetko nakoniec obráti na lepšie, budete mať viac síl dokázať splniť svoje sny."

Mária Moravíková

Vyznamenaný Leopoldovčan



V žilinskom kultúrnom dome sa 19. mája zišla veľká rodina hasičov z celého Slovenska, aby zhodnotila minulý rok a odmenila tých najlepších hasičov z celého Slovenska. Medzi vyznamenaných sa zaradil aj člen našej organizácie Zväzu požiarnej ochrany Ladislav Kleimann, ktorý obdržal vyznamenanie Zaslúžilý člen dobrovoľnej požiarnej ochrany na Slovensku. Ladislav Kleimann sa medzi požiarnikov dostal ako 15-ročný. Do tohto spolovstava ho priviedol jeho otec Ignác Kleimann. Doviedol ho do kolektívu požiarnikov, ktorí už dôkladne poznali prácu v zbere. Medzi

nimi boli Jozef Herceg, Anton Kalvoda, Jozef Kuzma, Anton Kuzma, Vincent Hudek, Rudolf Zemko, Martin Bohunický, Vendel Slovák, Ferdinand Hamada, František Šapkovič, Ernest Enderle, Ján Červený a rad ďalších hasičov. Bolo sa teda od koho učiť. Ladislav Kleimann sa tejto príležitosti chytil, postupne sa v hasičskej práci zdokonaľoval, a tak neskôr bol zaradený ako stojník pri obsluhu motorovej striekačky. Zústať oval sa takmer na všetkých výjazdoch k požiarom, zústať oval sa súťažiť hasičských družstiev, ale venoval sa aj výchove mladého hasičského dorastu. Jeho prácu si vážili, o čom svedčí rad vyznamení: 1.12.1990 Za zásluhy v Zväze požiarnej ochrany, 23.4. za mimoriadne zásluhy vo Zväze požiarnej ochrany v SSR a 5.4.1991 Vzorný požiarnik III. stupňa. Okrem spomínaných vyznamenaní je takisto nositeľ bronzovej a striebornej Janského plakety za 26-násobné darčovstvo krvi.

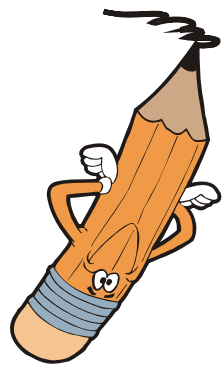
Taká je teda bilancia nášho spoluobčana požiarnika, ktorý sa stará vyše 50 rokov o bezpečnosť nášho mesta, aby v našich domovoch nevyšíral najhorší nepriateľ ohňa. Do ďalších rokov mu želáme veľa úspechov a najmä pevné zdravie.

Marián Kl

Úrad hore nohami

Zlá situácia s elektrickými rozvodmi v mestskom úrade si vyžiadala investície do celkovej rekonštrukcie, pretože hrozilo, že ďalšia revízia elektrických rozvodov by zakázala prevádzku celého úradu. Pri rekonštrukcii, keď museli vysťahovať celú budovu, už zrealizovali aj zníženie stropu, preklad viacerých rozvodov a podobné nevyhnutné práce, ktoré majú zabezpečiť spoľahlivý a efektívny chod úradu. Zastupujúci chodby a miestnosti rozhlasu vznikla aj nová pracovňa a sekretárka primátora. Hoci bežný chod úrad bol ochromený, pracovníci vyriešili dôležité problémy občanov v improvizovaných priestoroch požiarnej zbrojnice. Účinok úradu v pôvodnom rozsahu bude obnovený do konca júla.

(jh)



Na Hlohovskej ceste s chodníkmi

Jednou z najbližších investícií v tomto roku je budovanie chodníkov zo zámkovej dlažby na Hlohovskej ceste. Dezolátny stav existujúceho chodníka si totiž rekonštrukciu už vyžadoval. Navyše, frekventovaná hlavná ulica medzi Piešťanmi a Nitrou je veľa a vyžaduje si aj posilnenie bezpečnosti chodcov.

Budovanie chodníka sprevádza aj niečo ako menší projekt. Vedeniu mesta sa podarilo zabezpečiť, že vodárne v rámci svojich investícií zokruhujú vodovodný systém a pripravujú prípojky do ešte nezastavaných lokalít na Hlohovskej ceste. Telekomunikácie zasahujú v tejto prípravnej fáze prekladajú telefónne káble zo stropu pod zem, takže z tejto najdlhšej leopoldovskej ulice by mali o chvíľu zmiznúť aj staré telefónne stĺpy.

Realizátor stavby zatiaľ vytvára na okraji cesty žaboviarne odvádzajúce dažďovú vodu, aby nestekala na chodník, a po dokončení už spomínaných úprav sa začne s budovaním chodníka. Od cesty ho bude oddeľovať zelený pás. Šírka chodníka nebude na všetkých miestach rovnaká – pohybovať sa bude od 100 do 150 centimetrov. Vjazdy k domom a garážam na Hlohovskej ulici budú podbetónované (aj na podbetónovanej ploche sa bude ukladať zámková dlažba) a široké 6 metrov. Chodník na ľavej strane nadviaže na existujúci chodník zo zámkovej dlažby na Námestí sv. Ignáca a skončí sa na križovatke Hlohovskej cesty s Gojdiakovou ulicou. Na pravej strane sa chodník začne na parkovisku pri mestskom úrade a v tejto etape sa ukončí pri bytovkách na Hlohovskej ceste. Tento projekt si z rozpočtu mesta vyžiadal predbežne 4,5 milióna korún a v ďalších etapách sa má podobný chodník vytvoriť aj na Piešťanskej ceste.

V poslednom rade mesto pokračuje aj vo výmene starých autobusových zastávok. Najnovšie magistrát nechal vymeniť zastávku na Gojdiakovej ulici pri železničnej stanici a novú nechal osadiť pri zdravotnom stredisku. V prvom prípade bolo potrebné upraviť aj okolie a vybudovať novú dlažbu v okolí autobusovej zastávky.

(jh)



TZ a kamióny

Iste mi dáte za pravdu, že blížiaci sa leopoldovské hody by stratili správny kolorit bez úasti TZ. Udujete sa, o som to použil za novú skratku politickej supernovy, ktorá práve vybuchla? Nie, táto skratka je pomerne stará a reprezentuje nie najstaršie, ale dosť úzke remeslo, a síce prevádzku kolotočov. Kedysi spadali pod jurisdikciu krajských osvetových stredísk a boli oficiálne pomenovaní ako Technicko-zábavná inštitúcia. Tento „krásny“ názov, samozrejme, už neexistuje, ale ich košičné remeslo sa stále dedí z pokolenia na pokolenie.

Ako deti sme im vždy trochu závideli ich voľný život a často sme sa ponosovali na vysoké ceny ich vstupeniek. S pribúdajúcimi rokmi mám pocit, že im je stále menej o závidie. Pri sťahovanom spôsobe života zabezpečujú všetky potreby rodín, podieľajúcich sa na fungovaní tejto živnosti, vzniká množstvo nezávideniahodných problémov. Staré zariadenia dožívajú, byrokratické i bezpečnostné predpisy sú často prísnejšie aj konzumenti tejto zábavy majú často hlbšie do vrecka. Pri sťahovaní z miesta na miesto vytvárajú pomerne dlhé jazdné súpravy, ktoré neprispievajú k bezpečnosti premávky. Už sme si však na nich zvykli rovnako ako na migrujúce kombajny. Ale prítrafi sa i nehoda.

V júni tohto roku mali „kolotočiar“ smolu. Na križovatke resp. zákrute pri mestskom úrade došlo ku kolízii s kamiónom. Súprava zložená z niekoľkých prívosov smerovala na Madunice a pri prechádzaní

zákruty pravdepodobne presiahla stred vozovky. Následne do nej narazil kamión z protismeru. Natíska sa jednoznačný verdikt. Drobnú nehodu spôsobil vodič dlhej súpravy. Bol by som tak posúdil aj ja, keby nebolo šlo o kamión firmy Hopi, ktorá znepríjemuje život miestnym obyvateľom už dosť dlho. Vodič týchto nákladniakov jazdí cez Leopoldov neohľaduplne, agresívne a na svoje rozmery neprimerane rýchlo. Mnohokrát som sledoval, ako prechádzajú touto zákrutou a často ich vynáša do protismeru. Iba zázrakom sme tu nezaznamenali oveľa vážnejšiu kolíziu. Vodič nákladných automobilov bývajú ohľadupľnejší aj k sebe navzájom, pretože vedia, že manévrovanie s veľkými vozidlami je obťažnejšie. „Hopáci“ takí nie sú. Som presvedčený, že kamión inej firmy, ktorej vodič si ctí remeslo, by tejto havárii predišiel a pomohol by svojou ohľaduplnosťou dokonca i prejazd zákruty dlhej súpravy.

Svoj názor som predniesol aj vyšetrujúcejmu policajťovi. Bolo to zbytočné, pretože ten mal v prípade, samozrejme, jasno, prečo by si komplikoval život skúmaním miestnych pomerov. Vodičovi od kolotočov jazdiacemu na hrane predpisov to bolo tiež jasné, zaplatil, ale aj za neohľaduplný život podnikníka na kolesách, kde jediné zariadenie ohľaduplnosti, spálňu i záchod.

Možno i nám o chvíľu dotvoria tradičné hodové zabávanie. Skúsme pri posudzovaní ceny za ich služby zohľadniť to, že bez nich by to bolo na hody asi také, ako na ceste bez ohľaduplnosti iba so šoféromi firmy Hopi.

Vojtech Moravčík



Štrkovka sa topí... v mori odpadkov

Hanebná vizitka nás všetkých,
nezmúdrelí sme, skôr naopak...

Zastavila som pred posledným voným stromom a špinavou rukou som sa na pokúšala nalepiť plagát. Vedro s lepidlom bolo už takmer prázdne a štetec ťufou od hrubej vrstvy papierov, ktoré tam dal niekto predomnou. "Takto skončia všetky plagáty? Bez povšimnutia prelepené nieim iným a zabudnuté?" uvažovala som. O niekoľko dní som sa na vlastnej koži presvedčila, že je to tak. Letáky pozývajúce obyvateľov Leopoldova na dobrovoľnú brigádu na Štrkovke takmer nikoho nezaujali. Chyba však možno nebola v plagátoch, ale v dvoch nepríjemných slovách, ktoré veľa ľudí tvrdia prácu za žiadnu plácu: DOBROVOĽNÁ BRIGÁDA.

V sobotu ráno sa teda žiadny príval nadšených milovníkov prírody na mieste stretnutia nekonal. Na každoročné veľké upratovanie Štrkovky sa odhodlala iba horká nadšencov. "Mali sme ich lákať na pivo a obed zadarmo. Prišli by aspoň bezdomovci." rozčuľoval sa ktosi. Ja, nováčik v dobrovoľníckych prácach na Štrkovke, som však nevedela hlavu. Až ne-

skôr som pochopila, že na poriadne vyistenie najnavštevovanejšieho miesta v Leopoldove by sme potrebovali aspoň niekoľko dní. To však nebolo prvé prekvapenie, ktoré ma v ten deň čakalo. Jedným z nich bola aj účasť prevažne mladých ľudí, čím sa hravo vyvrátil mýtus o nevychovej a lenivej leopoldovskej mládeži. Na druhej strane takmer polovica brigádnikov neboli Leopoldovčania. Solidaritu okolitých miest vyjadrili aj dve pomocníčky z Bratislavy a niekoľko ľudí z Hlohovca. Základná výzbroj 18 stoných sa zúžila na PVC vrecia, umelé rukavice, vidly, hrable a jednu pojazdnú škodovku na prevoz občerstvenia. Po niekoľkých radách na úvod, sme sa pustili do práce. Jedna skupina zbierala odpadky na brehu jazera a druhá ich lovila priamo z vody. Príroda nám našťastie pomohla aspoň tým, že vietor vyfúkal všetku špinu na breh iba v jednej polovici Štrkovky. Minuloroční návštevníci tu po sebe zanechali naozaj výnimočný odkaz. Inventár odpadkov totiž obsahoval aj zopár kurio-

zít. Našli sme kompletne oblečené predospelého muža od topánok, nohavíc, cez koše, spodnú bielizeň až po ponožky. Tých sa na Štrkovke našlo naozaj veľa, hoci bola každá iná. Umelé fľaše, obaly od cukríkov a konzervy sa stávali neuznávanými pri takých úlovkoch, akými bola sada hrncov a taška plná detských plienok, samozrejme, použitých. Najťažším orieškom boli zátky od fliaš, ktoré sme lovíli z vody. Po prvej tridsiatke sme ich množstvo prestali počítať. S pribúdajúcim časom rástol aj počet vreciek lemujúcich cestu okolo jazera. Dobrá nálada síce horkažko ale predsa vydržala až do konca. S fyzickými silami to už bolo horšie. Som presvedčená o tom, že keby si každý z návštevníkov Štrkovky vyskúšal takúto brigádu, množstvo odpadkov by sa zúžilo minimálne o polovicu. Nikto si totiž sám nerozhodne neporiadok vo vlastnej záhrade. Štrkovka ale patrí všetkým, tak pre nás odpadky naspäť do smetného koša, keď ich môžeme nechať pod stromom, vo vode alebo na tráve. Túto filozofiu každoročne používajú v praxi nejedni návštevníci. Počas brigády sme premýšľali, ako vyriešiť tento problém. Niektorí navrhli priviesť na Štrkovku kontajner alebo provizórne odpadkové koše. Najväčším problémom však ešte veľa ľudí bude nevychovanosť ľudí, ktorí si nevážia ani ten malý

kúsok prírody, o tu máme.

Keď sme sa unavení vracali domov, odmenou za celodennú prácu nám bol vydatý žart akýchsi aktivistov. Matrac, ktorý sme na záhradu s námahou vylovili z vody pri našej spiatke nejeste už opäť plával na hladine. Hne na druhý deň si zasa ktosi skúšal svoje bojové umenie na bezbranných vreciach s odpadkami, ktoré skončili porozhadzované na zemi. Po takýchto skúsenostiach je naozaj veľa ľudí až ťažké nájsť entuziazmus na ďalšie istenie Štrkovky, ktoré bude toto miesto pri takejto morálke niektorých ľudí o rok znova potrebovať.

Štrkovka však nie je jediné zneistené miesto v Leopoldove. Železná nádražná vedúca smerom do Hlohovca sa po nedávnom istení znova stáva smetiskom a udiat si dokonca pomáhajú vykopením jam v strede poľa, ktoré potom bezvýhľadne svedomia naplnia odpadom. Tráva a stromy však nebudú do nekonečna zakrývať hromadiace sa smeti za našimi domami. Keď pôjdete najbližšie vyniesť smeti za mesto, nezabudnite, že si tým znečistíte aj svoju vlastnú vodu, pôdu a životné prostredie a že o pár rokov mesto možno bude musieť riešiť vážnejšie ekologické problémy aj pomocou vašich peňazí.

(morma)



Ako sa Anna Plecítá nestala prezidentkou, ale spisovateľkou

Anna Plecítá. Mnoho Leopoldovčanov ju síce osobne nepozná, predsa si však prví tridsiatnici spomenú na nevysokú usmievanú pani učitku, s ktorou sa v roku 1987 a 1988 stretávali v tunajšej základnej škole na hodinách ruštiny. My sme sa s pani Plecítou stretli po mnohých rokoch znova 22. apríla, keď v piešanskej mestskej knižnici uviedla do života svoju prvú knižku Farebné korálky.

Bolo to milé popoludnie, kde mali možnosť stretnúť sa nielen blízki príbuzní autorky, ktorá, mimochodom, v decembri oslaví už svoju osemdesiatku, ale aj jej priateľia z Brezovej, z malebného podbradlianskeho kraja, kde Anna Plecítá vyrastala. Záštitu nad krstom knižky prevzal piešanský primátor Reno Cicutti. Slávno prišli pozdraviť aj členky folklórneho súboru

Rozmarínka pásmom piesní z myjavských kopaníc. A spievalo sa aj pod a autorkinho výberu. *Neni také polé ko jak to myjavské, zasál sem tam žité ko, rozmarín vyróstel...* a takáto zostala aj pani u ite ka Ani ka. Osemdesiatka sa nepodpísala na jej tvári ani na duši a myslí. Stále je to veselá, rados rozdávaajúca pani u ite ka, ktorá s nami na hodinách ruštiny hrávala loto s otázkami o ruskej histórii a ruských mestách a s autentickými cenami - ruskými poh adnicami a nezamenite nými konfetami. Hoci v Leopoldove u ila už ako dôchodky a, mladých si podmanila svojím mimoriadne udkým a mladickým prí-stupom. Neraz sme si zanótili ruské u-dové piesne a zvedavci v slovníku h adali význam slov, aby pochopili zmysel piesne. A uduj sa svete - pani u ite ka Ani ka bola "doma" aj v populárnej hudbe. Poznali sme piesne Aly Puga evovej a podnes si spomínam na text a melódiu vtedajšej sovietskej hitovky Manžerok. Je to piese o sibírskom meste ku ve kom asi ako Leopoldov. To sa potom u ila ruština!

Sama istý as prežila v dnešnom Petrohrade a kúsok z jeho pohnutých dejín priniesla k nám, leopoldovským siedmakom. Naša ruštinárka totiž zorganizovala besedu s jej priate kou z Leningradu, ktorá prežila známu blokádu. Pamätní ka toho asu, a v Leopoldove, to vám bolo! Všetci sme teda so zvedavos u akali pre nás vzácnu až exotickú návštevu. Tá však chví u meškala, hostite ka spolu s o akávanou pamätní kou zmeškali v Pieš anoch autobus. Pre pani u ite ku však bolo dôležité prís na as, a tak zo svojho *mizerného* polúvážkového platu zaplatila taxík. Hoci sme z výkladu v originálnej ruštine o-to pochopili, simultánny preklad nás na chví u vrátil do ažko predstavite nej, hroznej etapy 2. svetovej vojny.

Pani u ite ka nestratila ni zo svojho prirodzeného espritu, optimizmu a aj napriek (naš astie, do asným) chorobám sa výrazne angažovala v spoľu enskom živote Pieš ancov a rozlú i sa podnes nemôže ani s recitátorstvom. Nuž, získa v takom úctivom veku to ko významných ocenení v

rámci prestížnych recitátorských podujatí, akými sú napríklad Vansovej Lomni ka, Chalupkovo Brezno a iné, to už veru nie je žiaden špás. Aj ke , ako priznáva A. Plecítá, to, o sa vo akedy u ila pár dní, dnes trvá aj mesiac. Hoci, kto by to povedal, ve na spomínanej prezentácii svojej knižky hostí zaujala nielen brilantným postrehom, ale aj svojím šarmom, jemnos o u, ale aj humorom i štipkou irónie. Ve aj sama, ke je blahoželal primátor mesta, n a o t á z k u : o ž e j e t o 2 krát 40... so smiechom odvetila: *Ni , prav-daže...*

Ale vrá me sa k literárnym za iatkom A. Plecítej. Ve mi živo si spomína aj vo svojich poviedkach na uduvú školu U Šindelov na myjavských kopanicich. Do školy, bola to len taká izbi ka v staru kom ronickom dom eku, chodila rada, pretože pani u ite ka Trusíková vedela de om pekne prednáša rozprávky. To, že v pani Plecítej akosi nahlas drieme literárny talent, si všimol sloven inár z Krajného o osi neskôr. Vtedy jej aj prischla prezývka mami ka Masary ka. *Bolo to tak: Raz nám pán u ite Valášek dal za úlohu napísa sloh o tom, ím by kto chcel by . A vtedy štvrtá ka Ani ka napísala: 1. u ite ka, lebo ich u ite ka vedela rozpráva rozprávky, 2. spisovate ka, lebo literárne die-la žijú aj po ich smrti, 3. prezidentka, lebo pána prezidenta volajú tatí ek Masary ek a m a by volali mami ka Mas-ary ka.* A pod týmto menom už Ani ku volali na všetkých myjavských kopanicich.

Doba však ži livá nebola, a tak spo iatku pracovala v Ba ových obuvníckych závodoch vo vtedajších Ba ovanoch a neskôr aj v rôznych kultúrnych zariadeniach. Po mnohých rokoch, ke vzdelanie bolo prístupné už bez oh adu na majetok, si napokon splnila svoj sen - vyštudovala u ite -stvo a ako kantorka pôsobila vo viacerých školách v celom esko-Slovensku. Tá leopoldovská bola jednou z jej posledných u ite ských zastávok. *"Prišla som sem len na zastupovanie, no ke som z Leopoldova odchádzala, bolo mi úto za žiakmi, kolektívom, ale aj výbornou škol-skou kuchy ou. S bývalými kolegy ami,*

Pieš ankami, sa však ešte ob as stretá-vame."

Vrá me sa však k jej knižke. S literatúrou pani Plecítá nemá skúsenosti len ako recitátorka, ale aj ako autorka. Za ínala bás-

ni kami ešte na svojich rodných kopanicich a neskôr sme mohli jej lánky íta v Slovenke, Živote, Rudom Práve, Pravde, regionálnych a odbojárskych týždenní-koch.

Farebné korálky Anny Plecítej

Sú naozaj farebné. V poviedkach, rtách a literárnych portrétoch sa vracia o 70 rokov nazad do malebného podbradlianskeho kraja. Všíma si nie bežné príbehy z bežného života a udské osudy mnohé humorné, iné zasa smutné. Ba obas sa zdá, akoby lovek privoniaval k svetu Zuzky Zgurišky, inokedy zasa k rtám "nezainteresovanej" reality Vajanského. Anna Plecítá akoby spájala dva, vlastne tri iné poh ady na tie isté kopanice. Na kopanice, v ktorých prežila ve a hodvábnych, ale aj tvrdých chví . V alších poviedkach sa vracia do obdobia druhej svetovej vojny. Sugestívne v nich sprítomnila nejednu tragédiu umierajú-cich synov, ke každá nepochopite ná smr bola obžalobou. Aj tu sa nahlas ozý-va autorkin humanizmus. Nevyhýba sa však ani aktuálnym témam. Poviedky tohto druhu sú takisto rôznofarebné; vä šinou sú to humorné postrehy a zážitky autorky písané ahkým a pútavým štýlom (napr. poviedky Haló, haló, volá š apka, Ako som bola prepadnutá a alšie).

Knižo ka Anny Plecítej sa dá doslova zhltnú na jeden dych, aj ke ob as núti zamyslie sa. Farebné korálky sú však príjemným ítaním pre tých, ktorí sa radi vychutnávajú prirodzenú atmosféru kratu -kého okamihu, ba dokážu sa zasmia aj sami nad sebou, a nepotrebujú ani vzrušenie latinskoameric-kých telenoviel. Náklad knižo ky Ani ky Plecítej asi po mesiaci zmizol z predaja, a tak sa už pripravuje druhé vydanie. V autorkiných predstavách však drieme ešte nieko ko alších zaujímavých námetov, preto môžeme o akáva , že si budeme môc pre íta aj jej alšiu knihu. Nie je vylú ené, že tento raz sa nám predstaví nie ako prozai ka, ale ako poetka.

Juraj Hladký

Anna Foltánová Plecítá



FAREBNÉ KORÁLKY

o som stratil, a o získal

I. as

Tla ivá a mandarínky

V minulom ísle asopisu Leopoldov som si skepticky pre ítal lánok o zdravotníckych službách so zna ným nádychom ob ianskej nespokojnosti. V prvom momente som si pomyslel, že je to iba smädné bu anie na vyprahnutej púšti. A asi to je naozaj iba bu anie. No zo skúsenosti viem, že možnosť podeli sa o svoje krivdy aj s oby ajným hárkom papiera síce ni nevyrieši, ale akosi pomôže prežiť pocit bezmocnosti a udskej malosti. Patrím do vekovej kategórie starých až m tvych pre uplatnenie sa v dnešnej dobe, a mladých pre úvahu spokojného dôchodku. Svoj fertilný vek môžem rozdeliť na život „pred“ a „po“ takzvanej nežnej revolúcii. Môžem porovnávať. Bude to, samozrejme, porovnávanie subjektívne a možno si niekto povie, že som sa zbláznil. Zoberie papier a napíše svoj tiež subjektívny postoj, a je pravdepodobné, že niekde kúsok pravdy nájdeme.

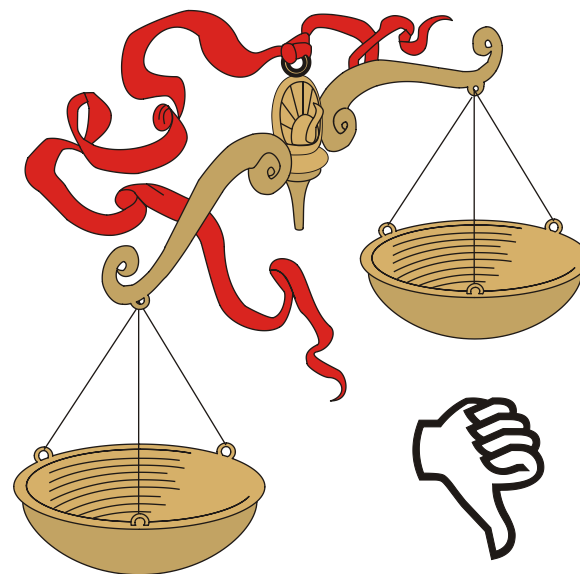
Úvodnú úvahu, ako titulok nazna uje, venujem tla ivám, ich tvorcom, konzumentom a nedostatkovému tovaru. Už pätnás rokov po úvam, ako predošlých štyridsa rokov zdevastovalo všetko okolo nás. Zdevastovalo!? O pä rokov to bude polovica vládnutia predošlého systému a ja mám pocit, že žijem v rozprávke, iba toho dobrého konca sa nie a nie dožiť. Po me teda porovnáva .

Socializmus pod a dnešného všeobecného poh adu vytvoril to najhoršie, o nás mohlo postihnúť v každej oblasti nášho života. Ke to bolo to najhoršie, tak po pätnástich rokoch sa od š astia musíme vznáša . Aj sa vznášame. V oblakoch. Pred novembrom 1989 som si líhal s pocitom, že ráno sa zobudím a pôjdem do práce. Po práci sa budem venovať sebe, svojej rodine, poprím si na režim, že nedokáže zabezpe i obklada ky do kúpe ne a

kombi WC, banány a mandarínky, cement a kvádre a mnoho alších vecí. Kúpim slaniky za dvadsa halierov, mlieko za dve koruny, benzín do malej motorky tiež za dve koruny. Na auto si v živote nezarobím. Kone ne som dorobil kúpe u, doteraz som sa kúpil u svojich majetnejších známych alebo v plechovej vani ke. Asi odvtedy sa datuje moj negatívny vz ah k vode. Ohrieval som ju ale na plynovom sporáku, teplo nám dal socializmus za babku. Oženil som sa, za novomanželskú pôžiku sme si kúpili to najpotrebnejšie. Máme tri deti, hovorím im s ob ubou socialistické. Mohli sme si ich dovoliť, a tak trochu v a ia aj tej prekliatej dobe že existujú. Ve a oby ajných udí zohnalo aj ten cement a kvádre, stavali domy a bez rozpakov sa zad žili, pretože nebol problém rozráta splácanie na celý život. Bola totiž všeobecná zamestnanosť. Typické ovce, zatvorené v košiari, nak mené lacnou stravou, uml ané teplým domovom, zamestnané úpravami viac i menej honosného hniezdo ka.

Áno, bol som ovca. No a o! o som teraz? Samozrejme, prišiel som o prácu, a zamestnávam sám seba. Som ovca, prežívam aj s rodinou, život bez perspektívy. S otvorenými ústami sledujem, ako sa stále privatizuje majetok, ktorý socializmus to kým roky „devastoval“, a ešte stále sme ho neprejedli.

Ako ovca sa pozerám na nové a nové vlády, ktoré si dovoľia prizna sa, že urobili zlý zákon, že v parlamente sa zmýlili a odhlasovali celkom nezmyselnú normu alebo po odhlasovaní hne vyhlásia, že to, o erstvo schválili, budú novelizovať. Servilita, ktorá je nám mnoho desa ro í taká blízka, spôsobuje, že sú ochotní odhlavovať i to, o om západný euroob an iba uvažuje. Zaoberajú sa hlúpos ami, ako



pán poslanec Mikloško výstižne vraví, „tupinami“, a na druhej strane sa bez problémov dohodnú na výške svojich odmien. Vytvárajú nové nefunkčné úrady, a pritom tvrdia, že administratíva sa znižuje. Keby som v socializme odvádzal takúto prácu, tak ma, napriek všeobecnej zamestnanosti, prepustia a pravdepodobne aj zavru. Pre o sa stále hovorí o politickej zodpovednosti, a nie trestnej zodpovednosti? Ako môžeme bra na zodpovednosť minulý režim, keď nám vládnu nekompetentní až tupí udia páchajúci škody v každej oblasti?

Dnes stojím v rade na dopravnom inšpektoráte už tretiu hodinu v nedýchateľnom priestore nevetranej chodbi ky v budove hlohovského okresného úradu. Alebo ho „uuuž“ zrušili? Ale nie, ako by majster Werich v nezabudnutej úlohe Rudolfa II. povedal: „Uuuž je tu zas.“ Iba sa transformoval. Stojím s vyplneným tla ivom pred syna, ktorý je v škole. Chceme potvrdenie do autoškoly, že syn nemá doteraz vodičský preukaz. Už to je neuveriteľná „tupina“ – žiada potvrdenie o nie om, o nemáte. V druhej „šóre“, ale do tých istých dverí, stoja iné ovce, akajú na pasy. Ke namie-

tam, že pasy už nepotrebujeme, ve únia nás blahosklonne zobrala do košiara, každý iba krí pleciami. Snímanie adeptov vycestovania je nekonečné, pretože obsluhova také udo ako počítač, digitálny aparát a tablet na podpisovanie, si treba náležite vychutnať, a ak nejde server, tak je to to najjednoduchšie. Ke som sa kone ne pred záverom „ordinálnych hodín“ dostal do onej miestnosti, pani mi s úsmevom oznámila, že pre tú „tupinu“ si môj syn musí prísť postáť osobne. Nepomohlo ani to, že som ako ovca za al trošku „béka“. Ako prorok povedal, tak sa aj stalo. Syn musel vynechať školu a odstať si päť hodín, aby mu potvrdili, že je ovca.

o som teda stratil, a o získal?

V minulosti som ani nevedel, že som poistený, postarali sa o m a ako o ovca.

Ako ovca som musel stáť na melóny, mandarínky, cement, obklada ky a všetko, o sa vymykalo normálu. A udia, ak bolo, tak aj kupovali.

Dnes je v regáloch všetko, na za iatku sezóny však okolo melónov chodím tak, akoby tam ani neboli, pretože uvažujem, i si ho môžem dovoliť kúpiť. o ak tento mesiac príde vyúťovanie za plyn... O koľko zvýšia sociálne i zdravotné poistenie..? Bude dcéra platiť školné už tento rok? Kapitalisti už požadujú zaplatiť sto nové za dažďovú vodu z mojej strechy! Kedy bude treba zaplatiť daň zo vdychu?

„Ale čo to íkam, kým mi pomôže...“ „Sám si stratil, sám si hľadaj!“

Strkajú do m a, sprava i zava, denne som konfrontovaný s úradníckym terorom, a tak ako v minulosti, môžem sa s ažovými iba na lampárni. A viac ako v minulosti musím držať hubu, pretože by som po nej dostal. Ne udo, ve som ovca.

Vojtech Moravík

Uchádzajú sa o európske granty

Jedenásteho júna Leopoldov navštívili poslanci a význační hostia z partnerského Fertőszentmiklósa. Medzi hosťami boli aj predstavitelia záujmových a spoločenských organizácií. Na Slovensku absolvovali polopracovný program, ktorého súčasťou nebolo len spoznávanie pamätihodností, zvykov a tradícií v našom regióne, ale aj výmena skúseností v jednotlivých oblastiach samosprávneho a odborného života. V nedeľu doposlední účastníci navštívili aj sv. omšu v tunajšom farskom kostole. Ako sme sa dozvedeli od primátora nášho mesta a starostu Fertőszentmiklósa, obce sa budú spolu uchádzať aj o projekty a granty Európskej únie v rámci cezhraničnej spolupráce.

(jh)

Mesto Leopoldov Slovakia gladiola club Gladiol club Bratislava



si vás dovoľujeme pozvať na medzinárodnú výstavu gladiolov, ktorá sa už tradične uskutočňuje po slovenských mestách v budove základnej školy. Na piatom ročníku budú pestovatelia zo Slovenska a iných krajín vystavovať 500 až 700 špeciálne vybraných exponátov.

Súbežne s touto prehliadkou bude sprístupnená výstava obrazov PhDr. Ivana Szabóa.

Výstavné priestory budú otvorené v sobotu 30. júla 2005 od 14. do 21. hodiny, v nedeľu 31. júla od 9. do 21. hodiny.



Takmer po päťdesiatich rokoch vstúpil obchodný systém COOP Jednota do nášho mesta v symbolický dátum 12. decembra 2004, keď v našom meste vznikla predajňa 02-016 na Námestí sv. Ignáca. Týmto dňom vstúpil na spotrebiteľský trh v našom meste nový obchodný systém. Ak sa pozrieme späť, zistíme, že Jednota obohatila náš spotrebiteľský trh o nové možnosti nákupu. Vytvorila si svoj okruh ná-



COOP Jednota po roku

kupcov, ktorí si obľúbili svoju prácu v tomto systéme. Vedúca predajne pani Božena Lenghartová so svojím kolektívom, ktorý tvoria Monika Cepková, Alžbeta Ondrišová, Lucia Konečná a Blanka Egyedová, dosiahli v uplynulom roku dobré hospodárske výsledky, a tak po roku je tu bilancia hospodárskych výsledkov. Predseda trnavskej COOP Jednota Ing. Uváňik na slávnostnom zasadnutí predstavenstva za účasťou vedúcich jednotlivých predajní oznámil jednotlivé výsledky. Naša leopoldovská predajňa sa v 3. kategórii predajní umiestnila na

1. mieste v dosahovaní výsledkov v roku 2004.

Ocenenie predajne je len dôsledkom toho, že obsluhujúci personál si získal široký okruh spotrebiteľov vzornou obsluhou, slušnosťou, zdvorilosťou k zákazníkovi, o čom svedčí aj v návštevnom predajni. Pri rastúcej konkurencii si bude musieť predajňa zachovať vysokú úroveň

obsluhy a získavať si svojich nových zákazníkov.

K dosiahnutému úspechu im celá spotrebiteľská verejnosť želá všetko najlepšie a nech aj v nastávajúcom období sa šíria dobré správy o našej predajni.

Marián Kl

Pripomíname si v tomto roku

Sú veci, ktoré výrazne ovplyvnia náš život, na ktoré sa nezabúda. Sú veci, ktoré treba z asu na as si pripomenúť.

Viete, že:

- náš život v mieri, bez vojen dospel do dôchodkového veku 60 rokov,
- 7. marca uplynie 155 nedežitých rokov prvého s. prezidenta Dr. Tomáša Garrigue Masaryka
- 26. júna uplynie 60 rokov od vzniku Organizácie spojených národov,
- v tomto roku uplynie 60 rokov nového usporiadania sveta na konferencii o rozdelení si sféry vplyvu mocností ZSSR, USA a Vekej Británie na Jalte 4. mája 1945,
- 18. mája 1920, teda pred 85 rokmi sa narodil pápež Ján Pavol II.,
- 15 rokov uplynulo od 28. marca vyvrcholenia vzbury v leopoldovskej väznici,
- v januári 1960 bol zrušený okres Hlohovec,
- uplynulo 115 rokov od narodenia, polstoroie o ukonil prácu obvodného lekára v našej obci MUDr. Dmitrij Stankevi (zomrel v roku 1961), 75 rokov, o nastúpil v Leopoldove ako obvodný lekár,
- za iatku innosti obvodného lekára v roku 1955 MUDr. Ladislava Ottingera (zomrel v roku 1996),
- už 10 rokov pôsobí ako obvodná lekárka MUDr. ubica Šišková,
- uplynulo 20 rokov úspešnej 14 ro nej lekárskej innosti v našom meste MUDr. Ernest Bago (detský lekár),
- 18. júla uplynie 25 rokov, o v našej farnosti zomrel 18 rokov v našom meste pôsobiaci správca farnosti Imrich Hoferka,
- v tomto roku uplynie 110 rokov od narodenia Hrdinu vekej vlasteneckej vojny a v poradí v siedmeho prezidenta SSR

- Ludvika Svobodu, do funkcie predsedu MNV pred 60 rokmi bol zvolený Dominik Šiatkovský,
- pred 60 rokmi ukonil sedemro né funkčné obdobie komisára obce (dnes je to starosta) Dezider Piovari, taktiež výborný muzikant kridlovkár,
- pred 45 rokmi bol do funkcie predsedu MNV zvolený Štefan Polak, funkciu vykonával 10 rokov, vo funkcii ho vystriedal Jozef Foltán (do roku 1989),
- od 1. septembra 1960 (pred 45 rokmi) umožnila spoločnosť poskytovať žiakom u ebnice a pomôcky zdarma,
- v tomto roku sa už 55. rok používala v našich domácnostiach praška,
- pred 55. rokmi, presne 1. augusta 1950, bol zavedený nový obdiansky preukaz totožnosti,
- 21. novembra 1990 bol schválený zákon o malej privatizácii, nový fenomén na spoločenskom nebi,
- už pred 30. rokmi sa u nás objavujú prvé diskety,
- už 25 rokov sa na našich železničiach nepoužívajú parné rušne,
- pred 20 rokmi sa do vedenia v Sovietskom zväze dostáva Michail Gorbačov so známou perestrojkou, na prelome storočia i tisícročia prekročil počet obyvajúcich Zem šes miliard,
- 17. novembra pred 40 rokmi založená prevádzka nová poliklinika pri zámočkej záhrade v Hlohovci pre potreby širokého okolia a teda aj Leopoldova,
- uplynie 60 rokov o tragicky na fronte zomrel letec, ústník SNP, hrdina Jarolím Gučman,
- v roku 1900 malo Mesto ko (dnes Leopoldov) 759 obyvateľov, v roku 2000 malo 4004 obyvateľov,

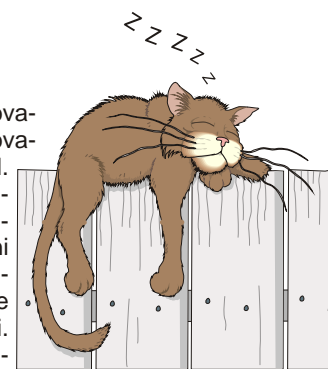
pred 40 rokmi sa po mnohých problémoch vyriešila v obci otázka prevádzky Materskej školy výstavbou novej budovy, v roku 1975 bola daná do užívania nová administratívna budova Nápravného ústavu v Leopoldove, premiestnená mimo pevnosť, pred 80 rokmi František Nový postavil Národný dom oproti stanici, 55 rokov uplynulo od začiatku výstavby rodinných domov na "kopianiciach", už 30 rokov pochovávame zomrelých občanov na dnešnom cintoríne, pred 35 rokmi bol na Námestí sv. Ignáca odhalený pamätník (delo) ústníkom SNP, nový pamätník odhalený 7. októbra 1997, pred 20 rokmi došlo v leopoldovskom liehovari k

najväšiemu rozkvetu závodu, keď základom výroby sa stala melasa, pred 100 rokmi došlo k výstavbe novej terajšej budovy železničnej stanice, 150 rokov prešlo odvtedy, keď osáňská väznica sa stala najväšou trestnicou v Uhorsku, pred 55 rokmi bolo v Meste ko založené 10. októbra menšinové hospodárske združenie s 217 ha, 15 rokov je vo funkcii riad. MŠ Helena Foltánová, 10 rokov vo funkcii riad. ZŠ Oľga Galíková, pred 45 rokmi 27. júla rozvodnený Váh zalial as Šulekova a as väznice.

L. Škrabák, kronikár

Sirény húkajú, karavána ide a psy zavýjajú

Pravidelné skúšanie takzvaného systému v osného varovania HADOS, alebo ako sa to vlastne volá, vo mne vypestovalo absolútnu apatiu akoko vek reagova na tento signál. Nevie, či je také potrebné neustále skúšať sirény v súvislosti prítomnosti atómovej elektrárne. Som presvedčený, že keby sa skutočne nie o vážne stalo, ani ja, ani väčšina občanov, blížiaci sa 99 percentám, by na signalizáciu poplašného systému vôbec nereagovala. Prečo? Je to celkom prirodzené a u imé to už hrajúce sa malé deti. Ak kričí o pomoc, kričí iba vtedy, keď ju skutočne potrebuješ, pretože ak párkrát niekoho zbytočne privolaš, nabuďúce záchranca nemusí na tvoje volanie reagovať. Podchvíľou hocikde zapracuje alarm v aute, na obchode alebo rôznych inštitúciách. Pri in býva veľa, od skúšania cez veľké teplo alebo zimu, až po skutočnú funkciu zariadenia určeného na upozornenie občanov alebo strážcov zákona. Dnes to tu jednoducho zavýja kedykoľvek a z každej strany. Zvykli sme si, spoľahlivo na to reaguje iba naša Šita, ktorá sa „súdušky“ pridá. Je smiešne, keď sa nám občanom potom ospravedlujú, že skúška síce trvala tak dlho, ako mala, ale sirény nepracovali neprerušovaným, lež kolísavým tónom. Ergo, signalizovali ostrý poplach. Je nám to jedno, pretože toto hranie na civilnú obranu aj tak nikto neberie vážne. Už ako deti sme tak boli vychovaní, a musíme zažiť skutočné „tsunami“, aby sme zasa uverili, aj keď niekedy je verí ve mi jednoduché.



(belin)

Futbalová mlados rados

Prezident futbalového klubu Lokomotíva Leopoldov Milan Brodek pri nástupe do svojej funkcie si určil pomerne odvážny cieľ, a to, že známu pozornosť bude venovať výchove mladých futbalistov. Ako je vidieť zo súťažní vo futbalovom ročníku 2004/2005, sú žiaci A zaradení do okresných majstrovstiev, žiaci B v okresnej súťaži A a prípravka sa zúčastňuje turnajov a súťaží, ktoré pre nich pripravuje KM a ŠL v Trnave. Mimoriadne si oceňujeme prácu trénerov žiackych družstiev: A mužstvo vedie Mgr. Róbert Halada, B Mgr. Richard Slovák, prípravku Pavol Zlámala. Tréner R. Halada vyhlásil, že tohtoročné dobré výsledky A mužstva by rád korunoval postupom do vyššej súťaže. Veríme, že sa mu to podarí, ukáže našim ďalšie dobré výsledky. Prípravka pod vedením Pavla Zlámalu sa 29. apríla zúčastnila na turnaji, ktorý organizoval KM a ŠL na ihrisku Základnej školy K. Mahra v Trnave. Na turnaji sa v akcii hre predstavili mužstvá Drahovci, Ružindola, Smolenice a Leopoldov. Postupne zdolali Ružindolu 9 : 2, Drahovce 2 : 0 a so Smolenicami dosiahli remízu 3 : 3 a stali sa tak víťazmi turnaja presiloviek. Okrem toho Martin Polák sa stal najlepším strelcom s dvanástimi gólmi a Pavol Zlámala si odniesol

titul najlepšieho hráča a turnaja. O tento úspech sa priinili títo hráči: Tomáš Piovarík, Patrik Kupec, Michal Kollár, Jozef Bako, Juraj Gergi, Eduard Blaško, Martin Kollár, Martin Polák, Matúš Kopúň, Miloš Zachar, Pavol Zlámala, Marek Kéri, Ľuboš Vančo, Matúš Žemla, Simon Bobek, Martin Gatci. Týmto mladým futbalistom je potrebné sa venovať aj naďalej, pretože zdá sa, že je v nich zabezpečená futbalová budúcnosť Leopoldova. Potrebné je pokračovať sa aj trénerom žiackych mužstiev Mgr. Róbertovi Haladovi, Mgr. Richardovi Skákalovi a Pavlovi Zlámalovi za ich prácu v mládežníckom futbale, ale aj futbalovému výboru Lokomotívy za to, že venujú náležitú pozornosť výchove mladých futbalistov, aby mladosť slávila radosť a úspechy. Veľké futbalové stretnutie, ktoré pripravuje Lokomotíva Leopoldov v spolupráci s Úniou slovenských novinárov na mesiac jún, je 2. ročník futbalového turnaja žiakov O pohár Gabriela Zelenaya. Záštitu nad turnajom prevzal za Úniu slovenských novinárov Dr. Milan Piovarík.

Marián Kľo



Chudáci hokejisti

Prinášajú nám veľa radosť, zdvíhajú naše sebavedomie aspoň na krátky čas majstrovstiev a akosi zblížujú aj iná nezmierné nádeje Slovákov. Iste, aj oni sami pre tú krátku chvíľku spolupatričnosti zabudnú na svoje existencné problémy, ktoré je nehorázne označovať ako existencné.

Po ročnej prestávke sa za NHL. Kurióznym štrajkom, resp. nehodou medzi hráčskou asociáciou a vedením NHL sa skončili.

o to vlastne štrajk je?

Hovorí sa o ňom aj v zatracovanej Marxovej knihe Kapitál, v základných zásadách o práve na štrajk hovorí i náš pracovný predpis – Zákonník práce. V podstate všetci vieme, že je to odopretie povinnosti vykonávať dohodnutú prácu pracovníkom v zmluvnom vzťahu. Je to krajné nátlakové riešenie nehody, obyčajne spočívajúce vo finančnom ohodnotení zamestnanca. Pracovníci po ňom siahnu vtedy, keď už nie je nádej, že sa dve vždy antagonistické strany dohodnú. Stav, ktorý býva vyprovokovaný veľmi zlými alebo beznádejne zhoršujúcimi sa existencnými podmienkami zamestnancov.

Hovorí a používa v súvislosti s handlovaním v NHL toto slovo je nedostojné voči ľuďom a práci, ktorá ho živí. Všetci máme rovnaké žalúdky, ale nie všetci ich vieme dosýta naplniť. Pre rôzne príčiny. Takisto i naše nároky majú rôznu úroveň úsilie a spoločenská prospešnosť zohráva veľkú úlohu. Dnes, samozrejme, aj predajnosť na trhu práce, veľké množstvo iných aspektov. Prahme o vzdelaní, alebo to aspoň deklarujeme. Pracovníci poskytujúci tento cenný artikel stoja na okraji záujmu spoločnosti. Každý bez výnimky stavia na vrchný rebrík ekonomickej hodnôt zdravie. Rezort, ktorý by nám k zdraviu mal napomáhať, sa zmieta v systémových finančných a neviem akých problémoch. A odvetví, ktoré by mali byť hodným náležitým ocenením, je iste veľa.

I moja manželka pracuje, vyhnal som

ju do roboty ako za „sociku“, pretože som už pre tento svet starý (48) a neschopný užiť rodu. Za pultom poctivo prenesie tony tovaru, aby si domov odniesla 6 - 8 tisíc slovenských korún mesačne, to je možno okolo 100 tisíc korún ročne. Chce vychovávať deti, dať im iba o niečo viac, ako dostala ona od svojich rodičov.

Prinesie



si aj zníženú chrbticu a zodraté kľby, tak ako možno aj Pálffy. Ale aby priniesla domov jeho ročný plat, ktorý ho pre budúcu sezónu v NHL (po 24-percentom znížení) aká, v prepočte 170 miliónov slovenských korún, musela by do svojej práce chodiť 1700 rokov! Možno by sa uspokojila aj s 10,5 miliónmi najslabšie zarábajúceho slovenského hokejistu, tu by chodila do práce na jeho ročný plat „iba“ 105 rokov. Dobrý dôvod na štrajk, nie? Zoďaň a na deň by ale stratila aj tú pre hokejistu smiešnu mzdu a neštekol by po nej ani pes.

To sa vám ale štrajkuje, páni hokejisti! o to je ročný štrajk, keď ste si za rok zarobili v NHL na niečo ko životov dopredu? Navyše si ten rok zatrénujete v slovenských kluboch, aby ste nevyšli z cviku, pretože by o vás možno prestali mať vaši chlebobarcovia záujem. Urobíte to aj za pre vás trápnu symbolickú odmenu. A navyše vás slovenský národ bude milovať a bude vám a vám, že stotoční, ochudobnení slovenskí chlapci hrajú celkom nezištne aj pre našinca tak, ako kedysi Golonka, Nedomanský alebo Dzurila.

Vojtech Moravčík

Rozprávkové vretienko

Detstvo je neodmysliteľne spojené s rozprávkou. V nej sa totiž dieťa stáva neviditeľným, dokáže lietať, je rytierom, ktorý zachráni krásnu princeznú. Lenže sú rozprávky len na to? Určite nie. Existuje predsa súťaž, v ktorej si môžu všetci žiaci zmerať sily. Stačí sa naučiť naspamäť rozprávku a vyrozprávať jej príbeh prísny porotcom. Neviete, o čom je reč? Predsa o rozprávkovom vretienku. Mohla by som rozprávať o školskom, okresnom i krajskom kole. Ale využijem svoje skúsenosti a poviem vám niečo o celoslovenskom kole s medzinárodnou účasťou.

Prvý ročník tejto súťaže sa uskutočnil 20. apríla roku 1991. Usporiadáva sa každé dva roky v Základnej škole Alexandra Dubčeka v Bratislave. Stretnutie sa začína o siedmej hodine ráno. Účastníci sa prezentujú a dostanú organizačné pokyny. Nasleduje slávnostný príhovor prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča a. Po krste kníh sa žiaci roz-

delia do dvoch kategórií a spolu s porotcami zo Slovenska, Česka, Južnej Kórey, Japonska, USA a Rumunska sa odoberú do tried, kde sa začína recitácia. Po nej si žiaci môžu ísť zaplávať, pozrieť si film alebo sa len tak túlať po krásne vyzdobených triedach. A nakoniec po vystúpení Detského folklórneho súboru prichádza, ktorý precestoval celú Európu, veľký kus Ameriky a doktoré ostrovy, sa dostáva na rad slávnostné vyhlásenie výsledkov a odovzdávanie cien učiteľom súťaže. Ale tí si až doma uvedomia, že za jeden deň boja tvrdo trénovali asi pol roka. A vyplatilo sa! Veľení zúčastnení patria medzi dvanásť najlepších zo Slovenska a dvadsiatich piatich recitátorov zo žiakov z okolitých štátov. Medzi nimi právom patrí aj naša žiacka siedmeho ročníka Katarína Miklošová.

Leopoldov
Leopoldov



Foto: Okresné kolo súťaže u nás v Leopoldove a naši najmenší

Slovenský rozhlas 4, Rádio Regina (Bratislava)
frekvencie: SV 1098 kHz, VKV 104,4 MHz 95,6 MHz 102,8
MHz 91,7 MHz

www.slovakradio.sk



pondelok - piatok

0,00 Správy SRo 0,05 Hudobný kalendár 0,15 Rádiožurnál SRo (repríza) 01,00 Správy SRo 01,05 Program Rádia Slovensko 04,30 Správy SRo 04,35 Brieždenie (udová hudba) **5,05 Rádiobudík** (ranný blok informácií z regiónu) 8,05 Rádiotrž práce (ponuka pracovných príležitostí, sprostredkovanie zamestnania, obj. tel. 02 / 52 49 14 2 1)

9,05 Hudobné pozdravy (koncert venovaný jubilantom, obj. tel. 57 27 37 51) 10,00 Regionálne správy **10,05 Prepolud ajšie spektrum** (Magazín o aktuálnom živote v regióne komunálna politika, sociálna sféra, spoločenský život na západnom Slovensku) **11,00 Kontakty** 12,00 Rádiožurnál SRo, Servis SRo 13,00 Popolud ajšie rytmy 14,05 Ročnícka beseda repríza (pondelok) Seniorpárty repríza (streda) Túto hudbu mám rád repríza (piatok) 14,35 P i dychovke (utorok a štvrtok) **15,05 Popolud ajšie spektrum** (Magazín o aktuálnom živote v regióne komunálna politika, sociálna sféra, spoločenský život na západnom Slovensku) **17,00 Ozveny d a** (Regionálny denník zo západného Slovenska) 17,30 o de dal 17,40 Pri dychovke 18,00 Rádiožurnál SRo, Šport 19,00 Veerná zorníka (udové piesne) 19,20 Dotyky (utorok) Národnostné magazíny SRo5 Rádia Patria 19,50 Dobrú noc, deti! **20,05 Veerná galaxia** (talk šou), Cesty repríza zo SRo1 (utorok), Domino kultúrna revue (štvrtok) 22,00 Rádiožurnál SRo 22,30 Zo zlatého fondu SRo 23,30 Hudba pred polnocou

sobota - nedeľa

00,00 Program Rádia Slovensko 05,05 Brieždenie **6,05 Víkend s Reginou** magazín o víkendových aktivitách na západnom Slovensku, Ráno s udovou hudbou (nedeľa) **8,00 R-mix** (najzaujímavejšie udalosti týždňa) **9,00 Správy SRo 9,05 Rozhlasový týždeň 9,30 Lýrové pódium** (sobota), 9,30 udia z križovatiek profil (nedeľa) **10,00 Bratislavská panoráma** (revue o Bratislave) **10,00 Kultúrna revue** (nedeľa) 12,00 Správy SRo 13,00 Humoristická relácia (sobota) Ročnícka beseda (nedeľa) **14,05 Hudobné pozdravy** (venovaný jubilantom, obj. tel. 02 / 57 27 37 51) 15,05 Kalendár **16,00 Senior párty** (stretnutie v klube veľene mladých) sobota, 16,00 Zdrkadlo regiónu 17,00 Rozhlasoví bakalári (sobota), 18,00 Rádiožurnál SRo 20,00 udia z križovatiek (repríza) 20,30 Veer s O UNom 21,00 Lýrové pódium - repríza 22,00 Rádiožurnál SRo 22,30 as M (nedeľa) Program Rádia Slovensko (sobota).

RÁDIO REGINA....

...BLÍZKO VÁS SA DEJÚ VECI

Staršie žia ky takmer neporazite né

Úspešný vývoj Leopoldovského tenisového klubu dokazuje mimoriadne vydarený za iatok sezóny v sú aži družstiev. Po šiestich majstrovských zápasoch s družstvami z celého Slovenska zostávajú naše staršie žia ky takmer bez prehry. Partizánske a Nové Zámky pod ahli Leopoldovu hladko 4:2, levické družstvo starších žia ok sme zmietli z kurtu ešte jednozna nejšie 5:1. Ušiel nám iba zápas so Zlatými Moravcami, ktorý sme po náro nom boji prehrali ve mi tesne. Rozhodlo sa totiž až po spo ítaní vyhratých setov v jednotlivých zápasoch, pretože po šiestich zápasoch bol bodový stav nerozhodný 3:3. Chví kové zaváhanie našich hrá ok, ktoré aj napriek jasnej výkonnostnej prevahe stratili v zápasoch viac setov však pre naše družstvo nebolo tragédiou. Bilancia družstva starších



Hana Gergiová z Leopoldova má za sebou prvé úspechy v sú ažiach najmladších tenistiek

žia ok LTC s piatimi výhrami a jednou prehrou bola aj tak najlepšia spomedzi všetkých družstiev v skupine. Hrá ky tak Leopoldovu zabezpe ili zaslúžené ví azstvo v skupine.

Jednotkou v našom tíme je Klaudia Kaiserová, dvojkou Dominika Kršáková, ktorá pochádza z Nového Mesta nad Váhom, trénuje v Pieš anoch a v našom klube je hos ujúcou hrá kou. Okrem nich tím dop ajú dve hrá ky z Hlohovca - Barbora Bareková a Veronika Kvintová. Leopoldov v tomto roku našiel zástupcov aj vo vekovo nižšej kategórii. Družstvo mladších žia ok zastupujú Barbara Labošová a Natália Ulíková z Hlohovca, Simona Krivosudská zo Serede a Natália Baraniaková, ktorá patrí spolu s Hankou Gergiovou a Laurou Vjaterovou k novým nádejám, ktoré by mali v budúcnosti podpori leopoldovský tenisový tím. Leopoldovským tenistkám sa však darí aj v sú ažiach jednotlivcov. Klaudia Kaiserová za ala sezónu, v ktorej bude prvý rok bojova v náro nej konkurencii reb



Natália Baraniaková z Leopoldova sa v turnaji mladších žia ok prebojovala od II. kola

DÁTUM	KATEGÓRIA	MIESTO KONANIA	TRIEDA
18. 6. – 19. 6. 2005	Deti do 9 rokov - chlapci	LTC Leopoldov	D
18. 6. – 19. 6. 2005	Deti do 9 rokov - diev atá	LTC Leopoldov	D
22. 7. – 25. 7. 2005	Mladšie žia ky	LTC Leopoldov	D
12. 8. – 15. 8. 2005	Mladšie žia ky	LTC Leopoldov	D
29. 7. – 1. 8. 2005	Staršie žia ky	LTC Leopoldov	D
29. 8. – 1. 9. 2005	Staršie žia ky	LTC Leopoldov	D

ri ka starších žia ok. Hne na prvom turnaji sa prebojovala cez kvalifika né kolá a postúpila do hlavnej sú aže. Po trojhodinovom prvom zápase, ktorý pre u skon il ví azstvom prešla hladko druhým zápasom kvalifikácie. V hlavnej sú aži však v prvom kole vypadla. Jej alším ve kým, úspechom bolo semifinále na turnaji kategórie D. Barbora Bareková získala v rebri ku mladších žia ok dôležité body najmä za dve ví azstvá na celoslovenských turnajoch. Naše najmladšie hrá ky sa v náro nej konkurencii tiež nestratili a úspešne reprezentovali Leopoldov, ktorý sa aj v tomto roku zaradil do štruktúry zápasov na celom Slovensku. Túto sezónu organizuje LTC šes turnajov rôznych kategórií. V júni sa v Leopoldove uskuto nili dva turnaje detí do 9 rokov. Nízku ú as chlapcov nahradil ve ky záujem diev at. Naši malí za ínajúci tenisti tu zbierali svoje prvé skúsenosti, aj preto si v šina z nich na turnaji nevybojovala významnejší úspech. 22. júna sa leopoldovské kurty opä zaplnili záujemcami o turnaj mladších žia ok kategórie D. Dvadsa tri hrá ok bojovalo v Leopoldove ve mi oduševnene. Rýchly za iatok turnaja však v sobotu zastavili až trojhodinové zápasy, ktoré celý turnaj predžili až do ve era. Všetkými zápasmi prechádzala najsuverénnejšie neskoršia ví azka Dominika Kršáková, ktorá reprezentuje Leopoldov v sú aži družstiev. Neprehrala ani jeden set a v jednozna nom, ale herne ve mi vyspelom a kvalitnom finále hravo potvrdila úlohu favoritky. Z našich sa najvyššie prebojovala Natália Baraniaková, ktorá zví az v predkole, no v prvom kole narazila na neskoršiu finalistku, s ktorou prehrala hladko. Leopoldovský tenisový klub má teda za sebou alší celoslovenský turnaj. Organizátori turnajov chcú aj takýmto spôsobom prezentova kvality Leopoldova na celom Slovensku. Okrem toho sa domácimi turnajmi pokúšajú vytvori najpriaznivejšie podmienky pre domáce hrá ky. V tejto sezóne LTC organizuje ešte tri alšie turnaje. Do konca letných prázdnin naše kurty privítajú staršie žiactvo na dvoch turnajoch kategória D a mladšie žiactvo tu bude bojova v polovici augusta.



Aj Laura Vjaterová z Leopoldova možno v budúcnosti podpori družstvo leopoldovských hrá ok



Finalistky turnaja mladších žia ok - Dominika Kršáková z Nového Mesta nad Váhom a Alexandra Stanová zo Žiliny

Mária Morav íková

Futbalová sezóna futbalového ročníka 2004/2005 sa skončila

Tohtoročná futbalová sezóna definitívne ukončila svoju vládu nad ihriskami a ukončila futbalový ročník 2004/2005. Nastal čas bilancovania dosiahnutých výsledkov, a tie sú v skončenom futbalovom ročníku takéto:

seniory - okresné majstrovstvá

2. miesto 30 19 3 8 75 : 31 60

dorast - krajské majstrovstvá V. liga

4. miesto 30 17 5 8 95 : 39 56

žiaci A - okresné majstrovstvá

1. miesto 26 20 3 3 80 : 9 63

žiaci B - okresná súťaž až A

12. miesto 22 2 2 18 21 : 112 8

O hodnotenie celého futbalového ročníka futbalového klubu Lokomotiva Leopoldov sme požiadali prezidenta futbalového klubu Milana Brodeka. Futbalové poránie Leopoldovčanov v tomto zohodnotil takto: "Som ve mi rád, že už to máme za sebou. Tešíme sa spolu s priaznivcami leopoldovského futbalu nad dosiahnutými výsledkami. Tento rok bol v dejinách leopoldovského futbalu asi jeden z najlepších za posledné roky. Výsledky, ktoré naši športovci dosiahli, sú ve mi dobrou reprezentáciou nášho mesta. Chlapci sa na ihrisku odvážili výboru za všetku starostlivosť, ktorú im venoval."

Pozrime sa teda na samu bilanciu.

I. mužstvo

Mužstvo od začiatku súťažilo až krátko od úspechu k úspechu. Postupne zdolávalo súperov, čo mu stálo v ceste. Športové obecenstvo bolo hrdé, že chlapci dosahujú dobré výsledky, a tak sa zúčastňovali aj na zápasoch na súperových ihriskách. Žiaľ, ako to už v športe býva, žiadna sláva nerastie do neba. A tak prišiel iastočný útlm mužstva a s ním aj zopár slabších výsledkov, ktoré zosadili naše mužstvo o priečku nižšie a na nej zostali až do konca súťaže. Ale aj za to vám, chlapci, ďakujeme, lebo ste dovedli kus poctivej futbalovej roboty. Za predvedený výkon vám patrí poďakovanie a vďaka patrí aj leopoldovským futbalovým fanúšikom a, samozrejme, aj trénerovi Ivanovi Hegedusovi, ktorý stmelil kolektív futbalistov k dobrej, kvalitnej hre, ktorá sa páčila futbalovému divákovi. Krátko om strelcov sa stal P. Halás, ktorý nastrieľal 23 gólov, na 2. mieste sa umiestnil Mgr. Richard Slovák so 17 gólmi na svojom účte.

Ak uzatvárame bilanciu futbalového ročníka 2004/2005, rád by som sa chlapcom poďakoval za vzornú reprezentáciu svojej telovýchovnej jednoty a takisto aj mesta Leopoldova.

Dorast

Umiestnenie dorasta na 4. mieste 5. ligy krajských majstrovstiev je ve mi pekné. Chlapci sa v tomto futbalovom ročníku dobre rozbehli a svojich súperov zdolávali na domacom ihrisku aj na ihriskách súperov. Ukázali, že futbal je pre nich zábava a možno niektorí z nich už v nasledujúcom futbalovom ročníku budú obúvať kopačky seniorov (Juraj Brodek, Michal Hargaš). Trénerskej dvojici Ján Tobl a Dušan Bartovič patrí poďakovanie za poctivú trénerskú prácu a za jej pekné výsledky.

Žiaci A

Žiaci vedení trénerom Mgr. Róbertom Haladom okrem prvých zápasov figurovali na 1. mieste, a to si poďakovali futbalovej súťaži až aj ustrážili. Stali sa tak víťazmi svojej triedy v ročníku 2004/2005.



To, že celý kolektív žiakov sa vedel stmeliť, malo za následok, že hrával ve mi dobrý futbal a bol v pozornosti nadriadených futbalových výborov. Len tak chlapci, alej, lebo len disciplínou a futbalovou hrou sa môžete dostať na futbalové piedestály.

Na tomto mieste chcem zvlášť poďakovať Petrovi Šasnému a Markovi Ajpekovi za ich nezištnú pomoc pre žiacke družstvo.

Naše mesto je hrdé, že má futbalových víťazov a v budúcnosti a veríme, že tento úspech bude našu mládež len podporovať ďalším podobným úspechom a dobre futbalovej atmosfére.

Žiaci B - okresná súťaž až A

Žiaci zaradení do B mužstva, ktoré vedie Mgr. Richard Slovák, bojovali v okresnej súťaži, kde skončili na 12. mieste. Aj keď je toto umiestnenie trocha vzdialené od vyšších miest, predsa len sa za ním skrýva futbalová hra mladých začínajúcich futbalistov. Treba konštatovať, že výbor venuje ve mi pozornosť výchove mladých adeptov futbalu, čo je v dnešnej dobe nie taký častý jav. Vzhľadom na to, že futbalový ročník bol ve mi silný - chlapcov bolo dosť - inšiatívy sa zhostil výbor a utvoril B mužstvo, aby chlapci mohli hrať.

Prípravka

Tá, pod vedením Pavla Zlámalu, robila radosť nám všetkým. V priebehu futbalového roka sa zapojila do rôznych súťaží, ktoré pripravoval futbalový zväz. A predstavte si, že naša prípravka sa umiestnila na 2. mieste, hneď za družstvom Smoleníc.

Bilancia tohtoročnej futbalovej sezóny ročníka 2004/2005 je teda radostná. Som rád, že práca celého výboru, trénerov, ale najmä hráčov je korunovaná dobrými výsledkami. Preto ďakujeme trénerom, vedúcim jednotlivých mužstiev, hráčom a takisto primátorovi mesta Mgr. Ladislavovi Piovarimu za podporu leopoldovského futbalu. Bodaj by aj ten futbalový ročník, ktorý máme pred sebou, bol ešte lepší ako ten, čo sa práve skončil.

Marián Kl o

Uznesenie z 20. riadneho zasadnutia MZ v Leopoldove konaného dňa 7. 3. 2005

A/20/2005 MZ berie na vedomie

- 1) Informáciu o plnení uznesení z posledného zasadnutia MZ.
- 2) Informáciu o innosti:
 - a) sociálnej a kultúrnej komisie prednesenú predsedom komisie PhDr. Jurajom Hladkým.
 - b) finančnej komisie prednesenú predsedom komisie Liborom Oborom
 - c) komisie výstavby a životného prostredia prednesenú predsedom komisie Ing. R. Gergiom.
- 3) Interpeláciu poslanca PhDr. Juraja Hladkého.
- 4) Informáciu o postupe Liehovarov a líkérokov a. s. voči obyvateľom mesta napojených na inžinierske siete a zároveň o výsledku rokovania primátora mesta s vedením Liehovarov a líkérokov, a. s.
- 5) Informáciu o návrhu Organizácie schémy Spoločného obecného úradu v Hlohovci.
- 6) Stanovisko Zák z prevádzky poštaovej herne na Holubyho ul.
- 7) Informáciu primátora o financovaní II. etapy kanalizácie Leopoldov.
- 8) Informáciu primátora o možnosti prefinancovania výstavby bytov v Leopoldove spoločne s UNI INVESTTrend.
- 9) Podpis zmluvy medzi mestom Leopoldov a spoločnosťou Hrivis o spoločnom budovaní priemyselného parku Leopoldov východ.
- 10) Vypracovanie žiadosti mesta o získanie grantov cezhraničnej spolupráce Slovensko-Maarsko s dôrazom na zmluvu medzi mestom Leopoldova a obcou Fertöszentmiklós z fondov EÚ.
- 11) Prípravu žiadostí o grant na

reštaurovanie mosta na Trolaskoch II. etapa z fondov Ministerstva kultúry obnovme si svoj dom.

- 12) Správu o prerokovaní Územného plánu obce mesta Leopoldov (príloha .1).
- 13) Stanoviská a pripomienky, ktoré boli v zákonnej lehote prerokovania vznesené k návrhu Územného plánu obce mesta Leopoldov (príloha .2).
- 14) Návrh Matriálneho úradu ustanovujúci sobášne v meste Leopoldov na rok 2005.
- 15) Informáciu primátora o Priemyselnom parku a Prístave Leopoldov.
- 16) Správu hlavného kontrolóra o vyúťovaní finančných dotácií pre organizácie a spolky poskytnutých v súlade s VZN . 19/1996 o podmienkach poskytovania dotácií a návratných finančných výpomocí PO a FO pôsobiacich na území mesta Leopoldov.

B/20/2005 MZ schvaľuje

- 1) Plán investícií akcií mesta na rok 2005 s úpravami: Vypustiť bod 1) Presun finančných prostriedkov z bytového fondu do rozpočtu mesta vo výške 550.000,- Sk. V bode 2) Hospodársky výsledok za rok 2004 rozdeliť na:
 - I. drobná architektúra.....80.000,- Sk
 - II. betónový chodník na cintoríne120.000,- Sk
 - III. chodník na Hlohoveckej ceste2.700.000,- Sk
 - IV. rezervný fond.....450.000,- Sk
- 2) VZN . 51/2005 o opatrovateľskej innosti.
- 3) Dodatok . 1 k VZN . 38/2001 o nakladaní s nájomnými bytmi pre obyvateľov s úpravou: Nahradiť poslednú vetu v § 1, ods. 2 Mesto môže previesť správu bytov inému správcovi na základe výsledku

výberového konania.

- 4) VZN . 50/2005 o poskytovaní grantov s pripomienkami: Doplniť I. 6 Obsah žiadosti o grant.
 - I. 2 bod 1 a) grantov a príspevkov na innosť na základe odporúčaní komisií (alej iba "dotácie").
 - I. 2 bod 1 b) grantov z položky "reprezentatívne výdavky primátora" (alej iba "dary") Upraviť a znížiť v I. 10, bod 1, iastku 100.000,- Sk na 30.000,- Sk.
- 5) Územný plán obce mesta Leopoldov.
- 6) Výrok ku stanoviskám a pripomienkam uplatneným pri prerokovaní návrhu Územného plánu obce mesta Leopoldov.
- 7) VZN . 52/2005, ktorým sa vyhlasuje záväzná schváľená územného plánu obce mesta Leopoldov.
- 8) Sobášne dni: všetky piatky a soboty počas roka 2005.
- 9) Sobášnu miestnosť: za sobášnu miestnosť sa považuje
 - a) Kancelária primátora mesta, po predchádzajúcej úprave.
 - b) Pojednávací miestnosť súdu v priestoroch NvÚ a ÚVV Leopoldov, po predchádzajúcom súhlase riaditeľa a ústavu s uskutočnením sobáša s matriálnym úradom Leopoldov.
- 10) Výkon sobášov: sobášny akt bude vykonávať pre rok 2005: PhDr. Juraj Hladký, poslanec MZ a Jozef Kuzma, viceprimátor Mgr. Ladislav Piovari, primátor mesta.
- 11) Udelenie akovných listov zaslúžilým obyvateľom podľa návrhu

vedenia ZŠ a MZ v Leopoldove: Margita Šoltýsová, Olga Ondrišová, Monika Taovská, Elena Pachová, Ferdinand Holnsteiner, Valéria Kolláriková, Helena Kollárová,

C/20/2005 MZ ukladá

- 1) Označiť textovú časť Územného plánu obce mesta Leopoldov, hlavné výkresy a záväznú časť schváľovacou doložkou. T: do 35 dní Z: MsÚ
- 2) Vyhotoviť obsah Územného plánu obce mesta Leopoldov registračný list a spolu s kópiou uznesenia o schválení doručiť na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. T: do 35 dní Z: MsÚ
- 3) Zabezpečiť uloženie Územného plánu obce mesta Leopoldov na mestskom úrade, spoločne s obecnou úradou v Hlohovci stavebný úrad a na Krajskom stavebnom úrade v Trnave, odbor územného plánovania. T: do 35 dní Z: MsÚ
- 4) Navrhnuť možnosti využitia budovy kina. T: 27. 6. 2005 Z: Komisia, MsÚ
- 5) Podať MZ informáciu o tarifách odmevovania opatrovateľiek. T: 4/2005 Z: Stanová
- 6) Pripraviť podmienky súťaže na dodávku stavby chodníka na Hlohoveckej ceste a orientačnú kalkuláciu rozsahu prác v rámci disponibilných finančných

Spoločenská kronika

Vážení čitatelia,

Spoločenskú kroniku z technických dôvodov prinesieme v nasledujúcom čísle.

redakcia